

Na Francoskem so imeli lani bogato trgatve. Kljub temu se cene dobro držijo, ker je precej povpraševanja zaradi velikega domačega konzuma. Glasom statistike pride n. pr. na vsako francosko glavo na leto 100 litrov vina, dočim se pri nas izpije samo 4.5 litra na osebo. Navadna rdeča vina 8—11% stanejo 1.50—2 franka ali 4.10—5.20 Din. — V Kampagni pa so meseca decembra še prodali nad 3,000.000 steklenic šampanjca.

Grška vina stanejo loko Trst, polnjena v kupčev vagon, 10—12% po 1.80—2 Din, 12—14% pa 2—2.50 Din, tako, da pridejo na Dunaj postavljena z vsemi prevoznimi in drugimi stroški ter s carino vred na 1 šiling do 1.10 šiling, ali na 8—9 Din. Seveda so ta vina manje vredna, pojačena s špiritom ali vendar delajo občutno konkurenco.

V Avstriji stane domače 8—9% vino 0.80—1 šiling ali 7—8 Din, boljše vrste in sortirano blago z 10—12% pa 1.30—1.50 S ali 12—12 Din. Domače vinogradništvo pa ne more zadostiti domačim potrebam, zato se uvaža na tisoče hl vina iz inozemstva, žalibog najmanj iz Jugoslavije!

*

Izvoz živine iz naše države.

Cena živine v naši državi je v primeri s cenami industrijskih izdelkov, osebno obleke, nizka. Eden izmed razlogov za to dejstvo, ki pomenja veliko gospodarsko škodo za kmeta, je padanje izvoza iz naše države. V naslednjem homo navedli uradne podatke o izvozu živine v zadnjih dveh letih. Znašal je namreč ta izvoz: goveda v komadih leta 1927 132.200, leta 1928 104.800, v mil. Din leta 1927 354.5, leta 1928 283.6; svinje v komadih leta 1927 421.100, l. 1928 220.600, v mil. Din leta 1927 518.0, leta 323.6; konji v komadih leta 1927 39.500, leta 1928 38.200, v mil. Din leta 1927 91.1, leta 1928 89.5; drobnica v komadih leta 912.600, leta 1928 1.038.700, v mil. Din leta 1927 121.5, leta 1928 139.1.

Kakor se vidi iz teh uradnih statističnih podatkov, je napredoval samo izvoz drobnice. Izvoz konjev, ki ni bil nikdar velik, je le malo nazadoval. Večje je bilo nazadovanje pri izvozu govede, ki je znašalo 27.400 komadov (21%), po vrednosti pa 70.9 mil. Din (20%). Največje pa je nazadovanje izvoza svinj, kateri je padel za 200.500 komadov (47%), po vrednosti za 194.4 mil. Din (38%). Nazadovanje izvoza svinj zadeva občutno nekatere pokrajine naše države, med njimi tudi Slovenijo. Po avstrijski statistiki je izvoz zaklanih mesnih prašičev iz Jugoslavije v Avstrijo nazadoval od 7465 komadov leta 1926 na 3520 komadov leta 1927 in 1525 komadov leta 1928, izvoz živih mesnih prašičev pa od 3614 komadov leta 1926 na 963 kom. leta 1927 in 199 komadov leta 1928.

Te številke doakazujejo, da je izvoz mesnih svinj iz naše države v Avstrijo zadnji dve leti hudo nazadoval, pri zaklanih svinjah skoro na 5. del, pri živih pa celo na 19. del. To se je zgodilo, ko je bila v veljavi še prejšnja trgovinska pogodba z Avstrijo, po kateri je uvozna

carina na mesne svinje (od 40 do 110 kg teže) znašala 9 zlatih kron za 100 kg. Z obnovljeno trgovinsko pogodbo, ki je stopila v veljavo 10. januarja 1929, je ta carinska postavka celo zvišana do 9 na 18 zlatih kron. To povišanje ne bode tolika zadelo naše države, koje izvoz je že pri prejšnji nižji carinski postavki padel na eno petino, odnosno na eno devetnajstino, marveč predvsem Poljsko, ki nas je skoro popolnoma izkonkurirala na dunajskem svinjskem trgu. Zato gre sedaj, kakor smo povedali v zadnji številki »Slov. Gospodarja«, glavna borba avstrijskega kmetijstva proti uvozu svinj iz Poljske. Tej borbi je dal izraza avstrijski minister poljedelstva Thaler, ko je v proračunski razpravi v avstrijskem parlamentu mesca januarja govoril o sovražnem navalu poljskih svinj v Avstrijo, zlasti na Dunaj.

Nazadovali smo tudi pri izvozu mesa. Leta 1926 smo izvozili 21.500 ton svežega mesa, leta 1927 pa 17.140 ton, leta 1928 celo samo še 14.900 ton. Vrednost izvoženega svežega mesa je leta 1926 znašala 324 milijonov Din, 1927. leta 247.4 mil. Din, 1928. leta pa 220 mil. D. Vse to dokazuje, da naša konkurenčna sposobnost na vsotovnem trgu pada od leta do leta.

Novc knjige.

Šmarnice za leto 1929 že izšle! Gosp. župnik I. M. Seigerschmied v Naklem, Gorenjsko, je v samozaložbi izdal šmarnice »Najlepši pozdrav in najlepša prošnja najboljši materi«. Mnogi duhovniki so gotovo brali istega pisatelja prve šmarnice »Marija, naša najboljša mati« (1910). Kakor so bile tiste prav dobre, tako so tudi letošnje. Češčenomarijo razlaga v njej pisatelj, in moramo reči, da prav posrečeno. Zlasti je mnogo zgledov, tudi novih, ki jih bodo pridigarji tudi ob drugih Marijinih praznikih lahko porabili. Izšle so šmarnice v obliki brošurice, ne molitvenika. Tako je cena prav nizka: 15 Din in poština. Sezite po lepi knjigi!

Imenitna dama sedi pred slikarjem, ki jo slika. Čez nekaj časa začne zehati in vstane: Za danes bo dosti; sem trudna do smrti! — Slikar: Kako pa s sliko, ste dosedaj še zadovoljni z njo? — Dama zeha dalje: Da, razen z ustni! Vem, da imam široka, velika usta v resnici, na sliki pa jih, prosim, napravite mala! Boste? — Slikar: Gotovo! Če želite, milostljiva, jih pa sploh izpustim!

Oče je rekel, da bo pustil domačemu psu Bobiju odsekati rep, ker je to lepo in moderno. — Mladi Tine: Ata, toda ne pusti, da bi Bobiju naenkrat odsekali celi rep, temveč vsak dan nekaj, da ga ne bo preveč bolelo!

Take so ženske! Šivilja: Milostljiva, torej niste zadovoljni z obleko? Škoda, gotovo ne hoste pri meni ničesar več

naročili? — Dama: Ne! pa priporočala vas bom svojim prijateljicam!

Napoleon in mir. Po neki bitki je Napoleon jahal po polju in je rekel svojim generalom, kažoč na mrliča: Ti mrlič! so narodu priborili mir! — Pa ga bodo ohranili zase, je odgovoril nek general, ki je bil že sit bojev.

Nemogoče. Slovenec in Italijan sta napravila stavo za 100 Din, katere naj dobi oni, ki bo povedal najneverjetnejšo zgodbo. — Italijan je začel prvi: Ne-koč je živel Italijan, ki je bil junaške in zveste narave... — Slovenec ga pa je prekinil: Stojte, stavo ste že dobili!

Gost gleda jedilni list: Natak: jaz imam samo dva dinarja, kaj mi priporočate? — Natak: Drugo restavracijo!

Svarilo. Žena: Ali ne čuješ gospoda župnika vedno pridigovati: Pijanci pridejo v pekel! In ti se ne poboljšaš! — Mož: Pa ti kaj čuješ, ko včasih vmes podo: Kam mož, tja žena!

Vprašanje. Sosed: Kako, da je tvoja žena tako suha? — Kmet: Prismoda, ali ne veš, da je iz Adamovega rebra?

Meerbeck (Nemčija). Društveno življenje tu pri nas je vedno zelo živo. V preteklem letu se je izdalo bolanim in invalidnim udom iz lastnih sredstev okoli 800 mark. Veliko so k temu tudi pripomogli naši častni udje. Bog jim povrni stotero. Tudi v verskem življenju nismo zadnji. Pretekli mesec smo imeli občno zborovanje. Vse je bilo v najlepšem redu. To se je izkazalo pri volitvi, ker so bili vsi stari odborniki enoglasno izvoljeni. — Slovenskih časopisov »Gospodar« in »Domoljub« imamo 87 izvodov. Društvo Sv. Barbare šteje 85 aktivnih in 16 častnih članov. Imamo tukaj tudi žensko društvo, Rožnvensko bratovščino, kator šteje 120 članic. Kot preses obeh društev je č. g. duhovni svetovalec rektor Hegenküter. Dasiravno je 14 km oddaljen od nas, vendar pride redno vsaj vsaki mesec enkrat, pa tudi še večkrat, nas obiskat. Mnogokrat imamo tudi službo božjo v slovenskem jeziku. Oba društva imata skupni mešani pevski zbor in delujeta v važnim skupaj. — Meseca decembra je praznoval naš tovariš Franc Hubart in njegova soproga Emilija srebrno poroko. Prednji večer jima je čestital pevski zbor s podoknico. Dne 26. januarja sta istotako praznovala Jožef Peterka in soproga Johana, doma iz Krtine pri Kamniku. Na prednji večer jima je zaigrala godba katoliškega mladeniškega društva in naš pevski zbor je priredil podoknico. Drugi dan smo jih spremili z dvojnimi slovenskimi zastavami k službi božji v cerkev na Hochstrasse. Dne 27. januarja je praznoval srebrno poroko naš tovariš Janez Zlender in soproga. Posebno zanimivo je bilo tu, da ga je spremljal ravno isti starešina kakor na zeleni poroki, bivši gostilničar in mesar v Kozjem, tovariš Rokus Leskovšek. Na svečnico je praznoval 25letnico zakonskega stanu Franc Kladnik in soproga, dama iz Črne pri Prevaljah. Pri srebrni poroki Janeza Zuželj in soproge, doma iz Dola pri Hraštniku, na 4. februarja je zapela Rožnvenska bratovščina pri sv. maši v domačem jeziku. Dne 16. februarja sta praznovala srebrni jubilej zakona tovariš Vitus Slatner in soproga, nekdanji cerkovnik v Zagorju pri Planini. Vsi so naših vrst, vrli udje društva in bralci »Slovenskega Gospodarja« ali pa »Domoljuba«. Želimo jim veliko sreče in veselja doživeti v krogu svojih družin do zlatega jubileja in še dalje! — Društvo Sv. Barbare in Rožnvenska bratovščina v Meerbecku.

Kotlje. Prav prijetno nas je iznenadilo naše domače gasilno društvo s svojo prireditvijo 3. na 10. februarja, ki se je vršila v poslopju osnovne šole v Kotljah. Odkar je še pred vojno izobraževalno društvo prenehalo s svojim delovanjem, je zaspalo pri nas vse društveno življenje. Zato pa smo se tembolj razveselili, ko smo po dolgih, dolgih letih zazrli zopet na odr naše domačine. Vprizorili so dve burki in sicer: »Poštna skrivnost« in »Zamorec«. Igrali so vsi brez izjeme zelo spretno in dovršeno kot pravi rojeni igralci. Smeha kar ni hotelo biti konec. Prav tako! Le ustrajajte v slogi in požrtvovalnosti! S tem boste koristili sebi in našemu milemu narodu! Lepemu začetku naj sledi še lepše nadaljevanje!

Sele pri Slovenjgradcu. Da bi odvrnili ljudi od plesa, so priredili na Selah šolski otroci s pomočjo kmetskih deklet in treh fantov pod spretnim vodstvom naše šolske upraviteljice gđc. Štefke Vrhnjak na pustno nedeljo 2 igri »Čašica kave« in »Vedež« ter petje. Za prvi nastop so igrali prav dobro. Posebno sta se odlikovali naša primadona Hovnikova Pavla s sigurnostjo in eleganco v nastopu in s svojim izredno simpatičnim glasom, ter naša altistinja Bukovnikova Mimika, ki sta opetovano nastopali že tudi v Starem trgu. Izredno lepe so bile pevske točke. Za ljudstvo gotovo mnogo lepša in plemenitejša zabava kot brezmiseln ples!

Sv. Primož na Pohorju. Sprejmite, dragi mi bralci »Gospodarja«, z zasneženega Pohorja lepe pozdrave! Malo pozno že je res, če Vam še le zdaj sporočim o gibanju prebivalstva v lanskem letu, vendar prepzono, pravijo, je le po smrti. Imeli smo 21 krstov (kot leta 1927), umrlo jih je 10, poročenih pa je bilo 5 parov. Zadnji je umrl par dni pred Božičem najstarejši faran Luka Lorenc, p. d. Skrubejev oče, v 84. letu svoje starosti. Bil je vedno zvest našinec in še pri zadnjih volitvah je prišel zvesto na pomoč. Naj počiva v miru! — Letos smo imeli že dve poroki. — Mraz tudi nas stiska. Presneto! Takih zametov tudi pri nas ni vsako zimo, kakor so letos! Snega je padlo normalno 80 cm, v višji legi pa do 1 m. Veter pa je storil z njim po svoje. Tu ga je pobril skoro gladko do kopnega, tam ga je nasul po 2 do 3 m na visoko. — Veter nam tudi dela mraz, sicer bi bilo veliko milejše kot doli ob Dravi. V nedeljo, dne 3. februarja, ko so imeli po dolini po — 26 do — 28 stopinj, je kazal pri nas toplomer (oziroma mrazomer) samo — 18 stopinj. In to je bil do takas največji mraz v tej zimi. Mislimo, zdaj je višek, pa smo se pošteno zmotili. Zakaj dne 11. februarja je padla temperatura na — 21 stopinj. Upajmo, da je vsaj zdaj najhujše že minulo! — Zagarji že od Božiča nimajo kaj opravka, vse je zledeno. Zato so nekateri šli k voznikom. Ti pa imajo ob letenjem sanencu sicer mrzle, pa dinarske čase. Dolinci, zapihajte bolj z južnimi vetrovi! Je že čas!

Ruše. Zadnji pondeljek je bila na Smolniku poročena veleposestniška hči Roza Jurko, p. d. Globokar, z lešnim trgovcem Stefanom Mahalec iz Bedekovčine pri Varaždinu. — Radi pomanjkanja električnega toka delajo delavci v tovarni za dušik samo šest ur na dan, tovarna za užgalice pa popolnoma miruje.

Sv. Peter pri Mariboru. Predpustni čas je bil res zelo kratek. Pravijo že stari ljudje, da se tedaj ženijo sami lepi. Pa naj bo, kakor že. Dne 4. februarja se je poročil Franjo Ketiš od Sv. Jakoba v Slov. gor. z Jožefo Salamun od Sv. Marjete ob Pesnici. Bog daj novemu paru v najobilnejši meri srečo in blagoslov. Spominjati smo se tudi na našega Orla pri Sv. Petru ter se je nabralo za njega 150 Din. Vsem gostom najprisrčnejša hvala, posebno pa starešini J. Ketišu in Mulecu, kakor tudi gospodarju hiše, Bog živi!

Sv. Peter pri Mariboru. Na Vodolah je v petek ponoči ob pol 10. uri umrla lepe snuti, večkrat sprevidena Jera Domitar v starosti 89 let. Bolana ni bila prej nikoli, le starost jo je priklenila na bolniško postelj. Bila je vedno ved-

rega značaja, prava krščanska mati, ki je svoje otroke tudi v krščanskem duhu vzgojila. Bog ji bodi plačnik v nebesih! — Pripomba: Vprašali so jo, če pomni tako zimo, kakoršna je letos. Odgovorila je, da je bil sneg pred kakimi 50 leti še debelejši. Šla je v mesto nekega dne in kar strah jo je bilo, tako je pokalo drevje.

Vurberg. Letošnji predpust smo izgubili dva člana naše mladeniške Marijine družbe. Prva žrtev je bil Martin Grandje, ki mu je nemila smrtina kosa prerezala nit življenja v najlepšem cvetu mladosti, star 21 let. Bil bi letos povzval v vojake. Toda Bog ga je vzel med nebeške vojne trume, da si pribori stalno mesto v nebesih. Ljubi mladi tovariši, spavaj mirno v hladni zemljici! Drugi naš dragi prijatelj je zapustil našo zastavo Marijine družbe mladenič Jakob Breg (bitvi orožnik), sin uglednih starišev Bregove hiše. Poročil se je in si izbral blago nevesto Marijo Jakopet, posestnico v Vumbahu.

Sv. Barbara v Slov. gor. Pri nas je umrl dne 9. t. m. dolgoletni župan občine Zikarce Jurij Bezjak v 85. letu svoje starosti. Kot tak je mnogo dobrega storil za občino, pa tudi občanom je bil vedno pripravljen pomagati pri poljedelstvu in vožnji. Pri domači posojilnici je bil dolga leta odlični odbornik in zaupnik. Vrl prijatelj je bil učiteljstvu, kot blag mož vsem naklonjen, sovraštva pač ni poznal, pa tudi s sodnijo ni imel nikdar kaj opraviti radi svoje dobrodušnosti in miroljubnosti. Njegova gostoljubnost je bila nad vse odlična, kakor je še bila v nekdanjih lepih časih v navadi. Bodi mu lahka zemljica, Vsemogočni mu tisočero poplačaj vsa njegova dobra dela, ki ga zvesto spremljajo onkraj groba!

Sv. Barbara v Halozah. Na gostiji Franceta Mlakar in Ane Erlek so zbrali svatje svoto 200 Din za afrikanske misijone. Novoporočencema želimo obilo sreče, vsem darovalcem pa: Bog plačaj!

Velika Nedelja. Zanimivo se nam zdi, ko že dvakrat zaporedoma beremo ime našega kraja v Hstnici uradništva. Da mene ne zadene ista usoda, se bom omejil na kratko poročilo o zimi, smrti in gostijah. Kakor povsod, imamo tudi pri nas pravo sibirsko zimo. Najstarejši ljudje se komaj spominjajo, da bi Drava prek in prek zamrznila, kakor to zimo. Z vozovi še sicer ne vozijo preko Drave, kakor nekda, a peš se že da priti, kar seveda ni brez nevarnosti. Ostri mraz najbrž tudi slabo vpliva na stare in slabotne ljudi. V zelo kratkem času je umrlo pri nas precej ljudi. Skoro vsaki dan je zvonilo. Imeli smo parkrat celo dva mrliča na en dan. — Tudi gostij smo imeli še precej veliko. Od kraja so se držali tako nekako po strani, nobeden si ni prav upal. Pa pozneje se je oglasilo toliko kandidatov za zakonski stan, da bi na vse zadnje skoraj zmanjkalo lesa za zakonske jarne.

Sodinci pri Vel. Nedelji. Pred kratkim smo brali v »Gospodarju« neki dopis iz Sodinca. Iz dotičnega dopisa pa ne moremo povzeti, kaj je prav za prav hotel dopisnik povedati. Nekoliko je opisal našo vas, katero primerja malemu mastu, kar pa sedaj še ni mogoče. Naša vas je sicer še zadosti prijazna, posebno nedaj v zimskem času, ko snežna odeja pokriva pokrajino.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tukaj sta se poročila dne 10. februarja Jakob Horvat v Osluševcih s sosedo Emo Korpar, hčerko iz ugledne Korparjeve hiše. Na gostiji so precej številni in premožni svatje nabrali 386 Din za novo bogoslovnico. Novoporočencema želimo obilo sreče, vsem darovalcem Bog plačaj!

Mošanjeci pri Ptujju. Pred kratkim smo pospremili k zadnjemu počitku tukajšnjega posestnika Jakoba Geč. Bil je v najlepši moški dobi, star komaj 52 let. Dober mož svoji ženi, skrben oče svojih štiri otrokom ter vzdelečan krščanski gospodar, ki zraven svojih velikih skrbi ni zanemarjal svojih verskih dolžnosti. Na zadnji poti so ga kljub grozni zimi — 30 stop. C spremljali tovariši gasilci in pre-

cejšnje število znancev in prijateljev. Bil je mnogoleten naročnik »Gospodarja« ter zvest pristaš krščanskih načel. Bodi mu ohranjen časten spomin, njegovi ženi in otrokom pa izjavljamo iskreno sožalje!

Polensak pri Ptujju. Čeravno je že vse nezadovoljno s to ostro letošnjo zimo, pa vendar ima tudi eno dobro lastnost, da so ljudje prav krepki in zdravi. Ze drugi mesec novega leta gre proti zatonu, a mi na Polensaku še nismo imeli več kot en pogreb novorojenčka Blaža Kelc iz Strmeč, a krstov pa že blizu 10. Nima mo strahu, da bi še tako kmalu izumrl naš krepkosti narod. V preteklem letu pa smo 25 mrličev: 11 moških, 14 žensk, rojenih je 33: 17 fantkov, 16 deklic; poročenih 10 parov.

Polensak pri Ptujju. Kljub kratkemu predpustnemu času smo tudi mi na Polensaku imeli prav lepo število gostij. Najsrečnejša vas v celi župniji so gotovo Lasigovci, katera je imela sama pet gostij ter dobila tri mlade in fletne nove gospodinje, dve od Sv. Marjete; eno iz malonedeljske župnije. Vsem novim poročencem želimo na njihovi novi življenjski poti prav mnogo veselja, zadovoljnosti in zakonske potrpežljivosti!

Sv. Vid pri Ptujju. Ta predpust smo bili pri nas jako pridni. 25 parov je bilo oklicanih, 19 parov je sklenilo zvezo za večno v naši farni cerkvi. Mladim poročencem vso srečo! — Za nedeljo, dne 17. februarja, so nam oznanili č. gospod župnik blagoslov novega križevega pta. Novi križev je nastikal na planto hajdinski rojak, slikar-samouk Rado Pal. Prav lepo ga je naredil; le škoda, da ni farna cerkev na novo poslikana; bi križev pot lepše pristojal. Na prvo postno nedeljo popoldne je ptujski kapucin p. Ladislav nam križev pot blagoslovil. — Mraza imamo dosti, še preveč. Do — 27 stop. C smo prišli. Težko čakamo lepših dni, in pomladi, da začnemo z zidavo Slovačkovega doma. — Se nekaj bi skoraj pozabili omeniti: Večerno kmetijsko šolo imamo. Čez 20 fantov jo obiskuje, včasih se jim še pridružijo tudi stari možje, gospodarji. Na šoli učijo: dva gospoda učitelja in gospod župnik. — Vidite, gibamo se pa le v St. Vidu, Bog daj, da bi se še bolj!

Sv. Marko niže Ptujja. Na majhni, a zelo veseli gostiji dveh cerkvenih pevcev in sicer: Antona Zavec in Neže Kostanjevec, so se gostje nekoliko spomnili nove bogoslovnice in v ta namen nabrali 130 Din. Hvala lepa njim, mlademu paru pa obilo sreče!

Sv. Miklavž pri Ormožu. V noči od pustnega torka na pepelnico sredo se je pripetil slučaj, ki je razburil vso okolico. Ustrelil se je 28letni J. S. iz R. na Pohorju. K Sv. Miklavžu je prišel na obisk k svoji zaročnici. Umrli je že od leta 1918 bolehal na močni živčni bolezni. Vsi znaki kažejo, da je tudi usodno noč imel močnega napad in ker ni bilo nikogar, ki bi ga pomiril, si je pognal kroglo v glavo. Krogla mu je prebila senci in se zarila v zid. Imenovani je dne 20. t. m. nameraval začeti samostojno obrt, po Veliki noči pa se poročiti. Nesrečna krogla je naredila konec vsemu. — Zima zadnjih dni je za mnoge usodna. Povsod je veliko pomanjkanje drv, zato ozeble noge, roke, ušesa niso nič redkega. Mraz pa je tudi drugače povzročil občutno škodo. V kleteh je zamrznil krompir, repa in drugi prideiki. V nekaterih kleteh je zamrznilo tudi vino. Snega je padlo 80 do 90 cm visoko. Pod veliko težo se rušijo strehe. Tako se je zrušila streha pri Pušenjakovih, pri Rajhu, pri Rolču in pri nekaterih viničarijah. V zametih je sneg do 2 m visok, tako da se ponekod sploh ne more hoditi.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Tudi pri nas zima hudo nori. Take zime ne pomnijo najstarejši ljudje ob pustnem času. Vse je zamrznjeno. V občini Sakušak so se ženi in neveste hude zime ustrašili. Ni bilo niti ene gstije. — Zvonovi vedno prepavajo tužno pesem. Dne 6. februarja so žalostno zapeli mrtvaško pesem znanemu Francu Fras, ki je umrl v starosti 78 let. Pokojni je bil marljiv gospodar, cerkveni križar celih 50 let, tretjerednik, ud Mar.

družbe. Storil je veliko za božjo čast. »Gospodar« je v tej hiši doma. — Zopet so se oglasili dne 11. februarja zvonovi in oznanili, da se je preselila iz te solzne doline Katarina Vengerl v visoki starosti. Oba pokojnika sta iz občine Sakušak.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Zimo imamo prav izvanredno, 29° pod ničlo. Sneg je 1 m visok, promet je ves ustavljen. Ljudem primanjkuje kuriva, za živino stelja in voda. Drevje poka, vino in krompir v kletih je zmrznilo, živina je pozebla. Kam prideš, tam čuješ: Kaj bo, kaj bo?, če nas se skoro Bog ne usmili s toplejšim vremenom. — V najlepši mladosti je umrl dne 14. svečana fant Jakob Matjašič, star 26 let.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V letošnjem predpustu je bilo na oklicih pri nas 10 parov. Svatje na gostiji Persuh-Vuk v Zgornj. Pleterjah so za afrikanske misijone zložili svo to 195 Din.

Sv. Andraž v Haložah. Haložani smo docela zasneženi! Ne moremo v cerkev in otroci ne v šolo. Dosedaj smo poznali samo zemeljske plazove ob deževju. Letos smo doživeli tudi snežne plazove. Dne 14. svečana je v Gradišču 34 delala tir po strmini k vodnjaku 22letna deklica Matilda Vidovič (njena mati je lani 19. 12. umrla). Suh sneg po strmini se je splazil ter Matildo odnesel 10 minut daleč v dolino. Črez dobro uro so jo mrtvo izkopal iz snega in dne 16. svečana je bila pokopana. Dne 15. svečana ste v Trdohojcih 25 ob dveh popoldne šle deklici Julija in Marija Šnigoc k studencu po vodo. Sneg se je splazil ter obe zasipal. Julijana se je izkibacala iz snega, Marijo pa so šele čez dve uri mrtvo izkopal. Pokopana je bila dne 17. svečana. Poleg velikih gospodarskih nezdod: pozeba v goricah, sadonosnikih, mraz po hlevih in kletih je sneg zahteval še dve mladi deklici žrtvi. Bodi jima Gospod milostljiv sodnik!

Sv. Jurij v Slov. gor. Silna zima nas muči. Nemila smrt pa kosi ter trka zdaj tu in zdaj tam. Pred kratkim smo pokopali najstarejšega moža v župniji, 90letnega starčka Jožefa Mosauer. Nedavno se je oglasila v ugledni hiši F. Žvajkarija, posestnika v Jurjevskem dolu. Zavrtna bolezen je vrgla gospodarja na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Bil je blag značaj, zgleden gospodar, ljubljen od vseh svojih sosedov in znancev. V to hišo zahaja »Slov. Gospodar« ež nad 30 let. Blag mu spomin! Zaljuči družini in sorodnikom naše sožalje!

Zreče. V letošnjem pustnem času sta najstarejša zakonca Kotnik Peter in Frančiška dopolnila dolgih 56 let od dneva svoje poroke. Za njima po vrsti izkazuje Hrovat Anton in

Marija 52 let. Obojni zlatoporočenci so še prav krepki. Sledita Sreki Karl in Antonija s 43 leti. Drugi vsi so mlajši. 40letnico zakonskega življenja obhajata Ravnak Mihael in Helena, 30letnico Preložnik Anton in Marija, srebrno poroko Podgrajšek Egidij in Helena, pa Padežnik Peter z Ivanko.

Makole. Za nova zvona pri podružni cerkvi Sv. Ana, župnija Makole, so darovali veseli svatje dne 4. t. m. na gostiji Tacinger-Bračič, Makole, 130 Din; Dobrajc-Zupanič, Šikole, 65 Din; Rojs-Sodin, Makole, 154 Din, in Kropec-Drosk, Makole, 70 Din. Veselim darovalcem: Bog plačaj in Bog daj obilo posnemovalcev!

Ljubno ob Savinji. Čisto novo življenje je zavladalo v našem Prosvetnem društvu. Bil je pa že tudi poslednji čas za to. Pred par leti je kupilo društvo instrumente za tamburaški zbor in plačalo zanje jako visoko svoto. Ta vrzel se nikakor ni dala popraviti v blagajni. Tudi se je tamburaški zbor že trikrat razpuštil in začel znova z drugimi tamburaši. Nastale so razprtije med tamburaši, prinesli so instrumente v društveni lokal in sedaj se tistih 3000 dinarjev obrestuje na podstrešju kaplanije. Upamo, da se bo ta zadeva končno le vendar uredila! Naša knjižnica je jako pomankljiva. Kakor se čuje, je že naročena lepa zbirka novih knjig. Na pustno nedeljo je priredilo društvo igre »Scapinove zvijače«, po igri pa licitacija nabranih predmetov. Oboje je dobro uspelo. Udeleženci kakor tudi gđ. blagajničarka so bili jako zadovoljni. Vsem, ki so pripomogli, da je prireditev tako lepo uspela, se najlepše zahvaljujemo in kličemo: Še več takih! — Zima je tudi v našem kraju prav sihiška. Ljudje tarnajo, ker nič ne zaslužijo, vse žage že od novega leta ne režejo več. Savinja je čezinčez zamrznjena. Primanjkuje tudi vode v vodovodu. Prebivalci se s strahom vprašujejo, kaj bo, ako ne popusti mraz, ker ni bil na tako dolgo in hudo zimo nihče pripravljen. — Sliši se tudi, da mislijo fantje pomočniki ustanoviti lastno izobraževalno zvezo. Bodemo videli, kako bo kaj šlo, saj je na Ljubnem lepo število pomočnikov.

Smartno ob Paki. Naša kmetijska nadaljevalna šola je dobro obiskovana, tudi še od starejših posestnikov, kar jim naj bo v posebno čast. Ista posluje tukaj že par let, kakor tudi obrtno-nadaljevalna šola. Gospodje »gori« pravijo, da je to posebna čast za občino, ki je popolnoma kmečka, da ima tako dobro obiskovano obrtno-nadaljevalno šolo. — Prav zanimiva skioptična predavanja smo tudi imeli, posebno podučno je bilo o slavnem misijonarju Knoblarju po nekem profesorju iz Ljubljane in o Avstraliji in njenih otrokih. Tamošnje pr-

voitno prebivalstvo je vzbudilo veliko začudenja in smeha pri otrokih in ženskah. — Na pust pa smo hoteli občinstvu predočiti dva slavna junaka, enega Slovenca, enega pa Spanca, in sicer Martina Krpana in Don Kišota, žalibog sta pa oba zmrznila, električen tok za slike je preprečil silen mraz in led. Čakajmo na toplejše vreme. — Tukajšnjo široko znano restavracijo »pri pošti« je kupil gospod Košenina iz Gomilkega, Musijevo hišo pa g. Rogl, gostilničar in mesar tukaj. — Pustnih zabav smo imeli za silo, kakor po navadi je nekateri drugi dan glava bolela, pri nekaterih so celo solze tekle: prevarani upi in razočaranja! Ti presneti Pusti! — Zadnje čase se nam ponuja prilika tudi za muzikaličen užitek: v šoli so priredili parkrat koncert na glasovir, gosti in čelo trije prav dobro izvežbani domači umetniki. Izvajali so krasne komade od Šuberta, Bethovena itd. Eden teh koncertov je bil posvečen Strossmajerjevemu spominu.

Smurje pri Jelšah. Pred kakimi 11 leti sta bila na Jarnah dva mlilca v eni hiši in to Sket mož in žena, skupno so ju prenesli na mirodvor. Lansko leto sta bila dva mlilca v eni hiši in sicer v Kameniku dva brata Antotič Rok in Franc, oba so skupno pokopali v eno jamo. Letošnji predpustni čas smo imeli v Dragomilem pri Pilku, p. d. v Kimečevi hiši, dva ženina in sicer brata. Mlajši je dobil svojo nevesto na domi Nežo Ribič od St. Vida pri Grobelnem. Starejši si je kupil posestvo od znanje hiše Ringar v Bohovem. Mlajši je bil pri poroki dne 4. februarja, starejši pa dne 6. februarja. Obema paroma želim obilo sreče!

Smurje pri Jelšah. Sestra mensesig. Vrežeta je nevarno obolela. Zadnje dni se ji je zdravje popravilo. — Predzadnje nedeljo se je poročil dober mladenič in tajnik sadjarske podružnice Franc Petaver, posestnik v Ješovecu, z mladenko Gajšek. V njegovih hiši je stalen gost »Gospodar«. Mlademu paru obilo sreče! — Posvetitev Srcu Jezusovem so imeli pri našem dobrem Novakovem Ivanu v Ješovecu zadnji četrtek. — Novo ustanovljeno gasilno društvo v Mestinju si je v kratkem času svojega obstoja nabralo in z veseljem pridobilo blizu 6000 Din, za novo brizgalno. Člani, 30 po številu, so si nabavili društvene obleke. Za novo društvo sta si veliko zaslug pridobila tovariša Albin Jezovšek in Joško Drobne. Delavci, ki so bili zaposleni pri zgradbi nove ceste Zibika—Bele, kaj neradi gledajo preveč zapadli sneg, pa tudi drugi, ki se za cesto zanimajo. Med delavci je bilo blizu 100 naročnikov »Gospodarja«, ali ste že naročnino obnovili? V mesecu marcu se delo zopet začne in pridni delavci pridejo zopet do celoletnega zasluzka.

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Po daljšem molku se je končno šefu alençonske policije zdelo vredno, da je nagovoril svojega gosta.

»Gospod vojvoda Otrantski,« je dejal s suhim, prezirnim glasom, ki ga je bil vajen v občevanju s svojimi podložnimi, »govori zelo laskavo o vas, gospod — gospod —. Mimogrede, gospod notranji minister je, kakor opažam, čisto pozabil navesti vaše ime. Kako vam je ime, gospod?«

»Fernand, gospod prokurator,« je odgovoril mož, oblečen v sivo.

»Fernand? Fernand — in?«

»Nič, gospod prokurator! Samo Fernand.«

Mož v sivi obleki je govoril zelo mirno in s tihim, brezbarvnim glasom, ki se je čisto ujema z njegovo brezpomembno zunanostjo.

Gospod prokurator je že mislil ziniti pikro in ne ravno laskavo opazko na račun brezimnega

Fernanda. Mirna brezpomembnost njegovega gosta ga je naravnost izzivala.

Gospod St. Tropèze, tako se je imenoval prokurator, je bil namreč iz stare, plemenite francoske rodbine. Revoluciji se je umaknil na Angleško in tam preživel nekaj let v pregnanstvu. Zvest sluga mu je medtem oskrboval posestva in jih ubranil rokam grabežljivih revolucijonarjev.

Mamljiva vabila nanovo kronanega Napoleona so privabila tudi gospoda St. Tropèze nazaj na Francosko. Sprijaznil se je z novimi razmerami in Napoleon, ki se je rad obdajal s potomci starih plemenitaških rodbin, ga je radodarno obsipaval s častmi in z odličnimi službami. Vkljub temu ponosni plemenitaš nikdar ni pozabil plebejskega pokolenja nove vlade in velike družabne razlike, ki ga je ločila od »plebejskega Napoleona« in njegovih svetovalcev, njegovo vedenje do višjih in do nižjih je kazalo obilo mero oholosti, samozavesti, zapovedovalnosti in drugih »aristokratskih« lastnosti. Vse se je balo širokoplečatega, oholega prokuratorja, vpliven in veljaven človek je bil v svojem okraju, pa tudi pri svojih višjih, to se mu moralo priznati.

Gospodu prokuratorju je torej že silila na

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še lo zimo prebere! Slane Din 25, vezane Din 38. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Križ na Slatini. Take pustne nedelje pa še ne pomnimo! Mladini je zmrznila pustna prešernost in razposajenost. Krčme so tiho samevale. Le par jokavih popevk mi je prinesel leden veter na uho. Pa je še te krivice zatrl v kali. — Samo orlovski družini ni vzel mrz korajže. Sklicala je prijatelje pustne nedelje v Društveni dom ter jim nasula v naročje toliko pustnih krofov, da so morda komu naškodili, kar pa ni bil njihov namen. — Dne 10. februarja smo kropili v snežnem metežu trpinko Marš Mico iz Negonja. Nad štiri leta je bila v postelji. Moč v preskušnji je zajemala iz žive vere in sv. zakramentov. — Pri nas je prišlo že nekako v modo, da pade od obložene mize tudi nekaj za uboge »Lazarje«. Tako so se spomnili na obnovitvi posvetitve pri Krumpakovih bogoslovja z znatno svoto 140 Din. Posekali so jih veseli častilci božjega Srca na posvetitvi pri Zobečevih v Vincu. Ti so spravili na kratek poziv posvetitelja kar 158 Din v isti namen. Za križevske uboge šolarje pa je zbral gospod sodar Rak na Gobčevi zlati gostiji 50 Din. Vsem naj povrne ljubezen nebeški plačnik!

Sv. Rupert nad Laškim. V nedeljo, dne 10. t. m., je zaključila dobo preminogih letošnjih ženitovanj zlata poroka Jakoba in Ane Pušnik, p. d. Špilanca iz Velikih Grahovš. Imele bi se istočasno vršiti celo tri zlate poroke, a skrajno neprijazna zima je tako hudo pritiskala, da si stari, bolelni človek ne upa na daljno, nevarno pot. Lepo je uspela slavnost zlate poroke: še krepka ženina in nevesta sta ob spremstvu številnih svatov napravila dolgo pot v cerkev, kjer je njun sorodnik vlč. gospod p. Florijan Ramšak iz Ljubljane v prekrasni pridigi povelečeval krščansko zakonsko ljubezen v dobro urejeni družini. Navzlic hudi zimi je bila župnijska cerkev nabit polna vernih faranov, ki so pazno in goreče prisostvovali lepi cerkveni slovesnosti. — Letošnja zima je pri nas bogata ne samo po snegu, ampak tudi po mnogoštevilnih porokah: vzgledna družbenica Jozefa Gril je dobila vrliga ženina Jakoba Horjak iz Jurkloštra; Urška Zeličeva iz Bezgovnic je šla gospodinjiti v prijazne Konjice na lep Zajčev dom Ančka Lipelnova je dobila gospodarja Janeza Kovač iz Podprožina, in tudi Micika Pirnatova, p. d. Cvirnova, si je izbrala ženina iz druge župnije, vrliga Jozefa Gradner iz Dobja. Vse omenjene neveste so bile vzgledne družbenice in marljive sotrudnice ruperške Deklišve zveze. Naj upeljejo duha zdravega krščanskega napredka tudi v svoje nove družine!

Bčno pri Celju. V nedeljo, dne 17. svečana, se je vršil občni zbor prostovoljnega gasilnega društva Babno v Gasilnem domu. Tov. načelnik

Vsi berejo Karla Maya!

Najzanimivejša knjiga sveta! Samo v Nemčiji so je tekom treh let prodali 5,000.000 izvodov. Karl May popisuje svoje grozne in čudovite doživljaje v nam neznanem svetu.

Prva knjiga Karla Maya v slovenščini:

Križem po Jutrovem

je izšla in obsega dva dela in sicer: »JEZERO SMRTI« in »MOJ ROMAN OB NILU«. Povest se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane 13 D.

Vsi berejo Karla Maya! Vi ga morate tudi, sicer ne boste poznali najbolj zanimive knjige na svetu!

Jože Pišek je pozdravil v kratkih besedah gospoda župana Alojza Mihelčiča in ravnatelja Ljudske posojilnice gospoda Jeriča. Poročilo tajnika Andreja Dolenc nas je seznanilo z delovanjem društva v preteklem letu. Zdatno je pripomogla podpora Velikega župana 2000 Din in občine 2500 Din ter Ljudske posojilnice. Tajnik se je zahvalil navzočima gg. županu in ravnatelju za omenjeni dan. Krasen in spodbuden je bil govor gospoda župana gasilcem, posebno smo hvaležni mu za napeljavo elektrike v Gasilni dom, katera napeljava se bo pričela spomladi, brezplačno za naše društvo. Cel potek občnega zbora nas je zelo razveselil.

Čitajte „Slov. Gospodarja“

Sadna drevesa

cepljena, brez krone, visoka 140 do 200 cm: kanada, Lon. pepinek, bobovec in mošanger. Cena: Ia klase 20 komadov 110 Din, 100 komadov 500 Din. **Breskve:** Amsden, Halljeva, Boesi in Wilermoz. Oblika polsteblo in grmič, razpošilja po povzetju J. Gradišnik, drevesničar, Dobrna pri Celju. 160

Prodajalce posnemalnikov

išče velika švedska tovarna v vsakem kraju proti dobri plači. Naslove sprejema: »Tehna« družba, Ljubljana, Mestni trg 25. 115

TRGOVSKI POMOČNIKI

kot skladiščniki se sprejmejo v veletrgovini Ed. Suppanz v Pristavi, 152

Čevljarska kopita se razprodajajo v trgovini Peteršič v Ptuj. 167

Sprejme se pekovski učenec, močen in zdrav ter pošten pri Josipu Prekopec, pekarna v Smarju pri Jelšah. Cela oskrba v hiši. 191

Se en strežnik se sprejme v bogoslovnici v Mariboru. Fantje neomadeževanega značaja in močne katoliške zavesti, ki imajo veselje za to službo, naj se obrnejo na: Ravnateljstvo bogoslovja, Maribor, Glavni trg 7, do dne 28. februarja t. l. 204

Prodajo se tamburaški instrumenti (Svetske vrste) od tvrdke M. Gilg, Sisak, obstoječi iz 2 bisernic, 1 brača I, 1 brača II ali III, 1 bugarije I in 1 II, ter 1 polovične berde (bas). Ti instrumenti so bili kupljeni pred dvema letoma za 2750 Din in se prodajo za 2350 Din. Instrumenti se lahko ogledajo v Prešernovi ulici 31, Ptuj. 205

Služkinja se sprejme, ki zna nekaj kuhati, pri I. Kovačič, Slovenska ulica 10, Maribor. 203

Kmečko posestvo z inventarjem prodam za 62 tisoč Din, polovica se lahko obrestuje. Na posestvu se redi šest glav živine. Naslov na upravo lista. 202

jezik zlobna, posmehljiva opazka na račun brezimnega in brezpomembnega ministrskega odposlanca. Pa gospod prefekt, njegov pomočnik in oboževatelj, je v tistem trenutku pomenljivo zakašljajal. Znal je ministrovo pismo na pamet in ko je opazil prezirni smeh, ki se je nabiral krog prokuratorjevih ustnic, se je zbal zanj, da bi utegnil ziniti kako besedo, ki bi se ne ujemala čisto z naročili pisma.

In gospod prokurator je migljaj razumel. Stisnil je ustnice in ni več dalje popraševal svojega gosta po imenu.

»Ali se mislite svojega posla nemudoma lotiti, gospod — eh, gospod Fernand?«

»Ako dovolite, gospod prokurator!«

»Na primer v zadevi napada na poštno kočijo —?«

»V tisti zadevi, pa tudi v drugih, gospod prokurator!«

»Če so mi prav poročali, ste potovali s kočijo, ki so jo roparji napadli —.«

»Da, gospod prokurator! V Alençonu sem prisedel h kočijažu in tam sem sedel vse do trenutka, ko so voz sredi gozda ustavili.«

»In kaj je bilo potem?«

»Nekdo je stopil h kozlu, mi pomeril pištolo v glavo in mi zapovedal, naj izstopim.«

»In — ste ubogali?«

»Da,« je mirno odgovoril mož v sivi suknji. Malo je pomolčal, pa razlagal dalje:

»Naglo sem skočil s kozla, pa sem se udaril na koleno. Tako me je bolelo, da sem se nekoliko onesvestil. In ko sem se spet zavedel, sem bil sam na cesti, čisto sam, ne kočije ni bilo več ne konjev, niti sledu ne o njih.«

»Hm —!« je porogljivo pripomnil gospod St. Tropèze, »niste posebno srečno začeli svoje službe kot tajni detektiv notranjega ministra, ki je bil poslan, da izsledi najdrznejše roparje, kar jih zgodovina pozna!«

»Upam, da bom v bodoče srečnejši, gospod prokurator!« je dejal mož v sivi suknji preprosto.

Gospod St. Tropèze ni odgovoril in za nekaj časa je vladal molk v sobi. Velika stenska ura v baročni omari je enolično tikala in gospod prokurator, se je zdelo, je čisto pozabil na umazane zadeve policije. Mož v sivi obleki je očitno čakal, da ga spet nagovori, in gospodu prefektu je bil molk skrajno mučen. Kaj neki, je ugibal, imata tale dva med seboj, da jima pogo-

»Smeh in jok - naših otrok«

Berite knjigo „Iz otroških ust“ I. del Din 8.50, II. del Din 16.—, Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru